

HE 20/2008 vp

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 6 §:n ja kaupparekisterilain 13 a §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Elinkeinoon harjoittamisen oikeudesta annetun lain ja kaupparekisterilain elinkeinonharjoittajan Suomessa olevaa edustajaa koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että ne vastaavat Euroopan yhteisön oikeuden vaatimuksia. Elinkeinoonharjoittajan velvollisuus asettaa edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa, ei koskisi Euroopan talousalueella asuvaa luonnollista henkilöä, eikä suomalais-ta yhteisöä ja säätiötä, jolla on Euroopan talousalueella asuva toiminimenkirjoittaja tai

muu edustaja. Lisäksi ehdotetaan, että jos elinkeinonharjoittaja on ulkomainen yhteisö tai säätiö, joka on perustettu Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, edustajan asuinpaikan olisi oltava Euroopan talousalueella.

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan keväällä 2008.

PERUSTELUT

1 Nykytila ja ehdotetut muutokset

Suomessa elinkeinon harjoittamisen vapaus on turvattu perusoikeutena perustuslaissa. Elinkeinoon harjoittamisesta säädetään tarkemmin elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetussa laissa (122/1919), jäljempänä *elinkeinolaki*. Vuonna 1994 voimaan tulleella lainmuutoksella elinkeinolakia muutettiin vastaamaan Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) asettamia velvoitteita. Lain 1 §:n 1 momentin mukaan elinkeinoa saavat harjoittaa luonnollinen henkilö, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, suomalainen yhteisö ja säätiö sekä Suomessa sivuliikkeen rekisteröinyt ulkomainen yhteisö ja säätiö, joka on perustettu jonkin Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka jossakin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa. Lain 2 §:n mukaan sivuliikkeellä tarkoitetaan ulkomaisen yhteisön tai säätiön osaa, joka harjoittaa Suomessa tässä maassa sijaitsevasta kiinteästä toimipaikasta käsin jatkuvaa liike- tai ammattitoimintaa ulkomaisen yhteisön tai säätiön nimiin ja lukuun.

Elinkeinolain 1 §:n 2 momentissa säädetään poikkeuslupamenettelyistä. Lainkohdan mukaan Patentti- ja rekisterihallituksen luvan elinkeinon harjoittamiseen tarvitsee ensinnäkin luonnollinen henkilö, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueen ulkopuolella. Toiseksi Patentti- ja rekisterihallituksen myöntämällä luvalla myös ulkomainen yhteisö ja säätiö, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueen ulkopuolella, saa harjoittaa elinkeinoa perustamalla Suomeen sivuliikkeen edellyttäen, että ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliike on merkitty kaupparekisteriin. Kolmanneksi rekisteriviranomaisen poikkeusluvan tarvitsee sellainen avoimen yhtiön yhtiömies ja kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies, jolla on asuin- tai kotipaikka Euroopan talousalueen ulkopuolella, jollei vähintään yksi avoimen yhtiön yhtiömies tai kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies ole luonnollinen henkilö, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella tai

suomalainen yhteisö tai säätiö taikka ulkomainen yhteisö tai säätiö, jolla on kotipaikka jossakin Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa.

Lisäksi yhteisö- ja rekisterilainsäädännössä on yhteisöjen toimielimiä koskevia lupamenettelyjä. Esimerkiksi osakeyhtiölain (624/2006) 6 luvun 10 §:n 2 momentin mukaan vähintään yhdellä hallituksen jäsenellä on oltava asuinpaikka Euroopan talousalueella, jollei Patentti- ja rekisterihallitus myönnä yhtiölle lupaa poiketa tästä. Lain 6 luvun 19 §:n 1 momentin mukaan osakeyhtiön toimitusjohtajan asuinpaikan on aina oltava Euroopan talousalueella, jollei rekisteriviranomainen myönnä yhtiölle lupaa poiketa tästä.

Elinkeinolain 6 §:n 3 momentissa säädetään elinkeinonharjoittajan edustajasta. Säännöksen mukaan elinkeinonharjoittajalla on oltava edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa ja oikeus ottaa tämän puolesta vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja. Vajaavaltainen tai konkurssissa oleva ei voi olla edustajana. Luonnollisen henkilön, jolla on kotipaikka Suomessa, sekä suomalaisen yhteisön tai säätiön, jolla on yhteisöstä tai säätiöstä pidettävään rekisteriin merkitty toiminimenkirjoittaja tai muu edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa, ei kuitenkaan tarvitse asettaa erillistä edustajaa. Edustaja on ilmoitettava merkittäväksi kaupparekisteriin. Haaste ja muu tiedoksianto katsotaan elinkeinonharjoittajalle toimitetuksi, kun se on annettu tiedoksi edustajalle.

Säännöksestä seuraa, että Suomeen sivuliikkeen perustavan ulkomaisen yhteisön ja säätiön on aina ilmoitettava kaupparekisteriin edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa. Edustaja on myös ilmoitettava, jos elinkeinotoimintaa harjoittavalla luonnollisella henkilöllä (yksityinen elinkeinonharjoittaja) ei ole kotipaikkaa Suomessa. Edustajan asettamisvelvollisuus koskee myös muita elinkeinonharjoittajia, esimerkiksi osakeyhtiötä, jos ei kenelläkään osakeyhtiön hallituksen jäsenellä, toimitusjohtajalla, muulla edustajalla tai prokuristilla ole kotipaikkaa Suomessa.

Edustajalla tulee olla niin sanottu passiivinen edustusvalta eli hänellä tulee olla oikeus ottaa vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja elinkeinonharjoittajan puolesta. Edustajan oikeus ottaa vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja perustuu elinkeinonharjoittajan valtuutukseen. Edustaja on myös ilmoitettava kaupparekisteriin merkittäväksi. Edustajaa koskevalla kaupparekisterimerkinnöllä ei ole kuitenkaan oikeutta luovaa vaikutusta.

Kaupparekisterilain (129/1979) 3 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaan ulkomainen yhteisö ja säätiö, joka perustaa Suomeen sivuliikkeen (ulkomainen elinkeinonharjoittaja) on velvollinen tekemään perusilmoituksen kaupparekisteriin. Lain 13 a §:ssä säädetään ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen perusilmoituksessa mainittavista tiedoista. Pykälän 1 momentin 7 kohdan mukaan ilmoituksessa on mainittava sivuliikkeen Suomessa olevan edustajan henkilötiedot. Lain 3 a §:n nojalla henkilötietoina kaupparekisteriin merkitään täydellinen nimi, henkilötunnus, osoite ja kansalaisuus.

Kaupparekisterissä oli joulukuun lopussa 2007 noin 481 000 yritystä. Patentti- ja rekisterihallitukselta saadun tiedon mukaan edustajaa koskeva merkintä oli marraskuun lopussa 2007 noin 2 350:n kaupparekisterissä olevan elinkeinonharjoittajan tiedoissa. Kaikista edustajaa koskevista merkinnöistä noin 50 prosenttia oli tehty osakeyhtiön, noin 30 prosenttia sivuliikkeen ja noin 15 prosenttia yksityisen elinkeinonharjoittajan rekisteritietoihin.

Euroopan yhteisöjen komissio on 23 päivänä maaliskuuta 2007 antanut Suomelle Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen virallisen huomautuksen, joka koskee toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle elinkeinonharjoittajalle asetettua vaatimusta Suomessa asuvasta edustajasta. Komissio katsoo, että Suomi toimii EY:n perustamissopimuksen 49 artiklan vastaisesti soveltaessaan elinkeinolain 6 §:n 3 momenttia sekä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 52 §:ää.

Komissio katsoo ensinnä, että elinkeinolain 6 §:n 3 momentin mukainen edustajavelvoite syrjii toiseen jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneita palveluntarjoajia, sillä suomalaisten toimijoiden ei tarvitse käyttää erillistä

edustajaa. Komission näkemyksen mukaan velvoite rajoittaa joka tapauksessa palvelujen tarjoamisen vapautta, koska se lisää palvelujen kustannuksia vastaanottajavaltiossa. Komissio katsoo toiseksi, että verotusmenettelystä annetun lain 52 §:ssä tarkoitettu edustajan verovastuu syrjii toiseen jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneita yrityksiä suhteessa suomalaisiin yrityksiin. Säännös aiheuttaa toisesta jäsenvaltiosta peräisin oleville yrityksille suuria vaikeuksia löytää edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa. Järjestelmä estää siten tehokkaasti toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevia yrityksiä tarjoamasta palvelujaan Suomessa. Suomi on vastannut komissiolle tekevänsä lainsäädäntöön aiheelliset muutokset.

Eduskunnalle 13 päivänä syyskuuta 2007 annettu hallituksen esitys vuoden 2008 tuloveroasteikkolaiksi ja eräiksi tuloveroperusteita koskeviksi muutoksiksi (HE 57/2007 vp.) sisälsi verotusmenettelystä annetun lain 52 §:ssä säädetyn ulkomaisen elinkeinonharjoittajan edustajan verovastuusäännöstä koskevan muutosehdotuksen. Eduskunta hyväksyi lainmuutoksen 21 päivänä marraskuuta 2007. Laki verotusmenettelystä annetun lain 17 ja 52 §:n muuttamisesta (1142/2007) tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2008. Lain 52 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaan elinkeinolaissa tarkoitettu edustaja on vastuussa verosta, joka on määrätty Euroopan talousalueen ulkopuolella asuvalle henkilölle.

Tässä esityksessä ehdotetaan muutettavaksi elinkeinolain 6 §:n 3 momenttiin sisältyvää edustajavelvoitetta vastaamaan yhteisön oikeuden vaatimuksia. Nykyisin muualla kuin Suomessa asuva luonnollinen henkilö on velvollinen asettamaan edustajan, jolla on kotipaikka Suomessa, samoin kuin suomalainen yhteisö ja säätiö, jos yhteisöllä tai säätiöllä ei ole ketään Suomessa asuvaa toimintimenkirjoittajaa tai muuta edustajaa. Voimassa olevan lain mukaan velvollisuus koskee myös Suomeen sivuliikkeen perustavaa ulkomaista yhteisöä ja säätiötä.

Momenttia ehdotetaan muutettavaksi niin, että Suomessa olevan edustajan asettamisvelvollisuus koskee luonnollista henkilöä, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueen ulkopuolella, sekä sellaista suomalaista yh-

teisöä ja säätiötä, jonka kaikilla toiminimenkirjoittajilla ja muilla edustajilla on asuinpaikka Euroopan talousalueen ulkopuolella. Ehdotuksen mukaan Euroopan talousalueella asuvan luonnollisen henkilön sekä suomalaisen yhteisön ja säätiön, jolla on Euroopan talousalueella asuva toiminimenkirjoittaja tai muu edustaja, ei tarvitse asettaa erillistä edustajaa. Lisäksi momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan jos elinkeinonharjoittaja on ulkomainen yhteisö tai säätiö, joka on perustettu Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, edustajan asuinpaikan on oltava Euroopan talousalueella. Momenttiin on tehty myös ehdotetusta lisäyksestä johtuvia teknisiä tarkistuksia.

Voimassa olevan kaupparekisterilain 13 a §:n 1 momentin 7 kohdan mukaan ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen perusilmoituksessa on mainittava sivuliikkeen Suomessa olevan edustajan henkilötiedot. Kohtaa ehdotetaan elinkeinolain 6 §:n 3 momenttiin ehdotetun lisäyksen johdosta muutettavaksi siten, että siitä poistettaisiin sanat ”Suomessa olevan”. Ehdotuksesta seuraa, että sellaisen ulkomaisen elinkeinonharjoittajan, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, on ilmoitettava rekisteröitäväksi sivuliikkeen Euroopan talousalueella asuvan edustajan henkilötiedot. Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueen ulkopuolella, on ilmoitettava, kuten nykyisinkin, sivuliikkeen Suomessa olevan edustajan henkilötiedot.

2 Esityksen vaikutukset

Esityksessä ehdotetun Euroopan talousalueelle sijoittautuneen ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen edustajan asuinpaikkavaatimuksen lievenemisen voidaan arvioida lisäävän ulkomaisten yhteisöjen ja säätiöiden Suomeen perustamien sivuliikkeiden lukumäärää. Kaupparekisteriin merkitty ulkomainen elinkeinonharjoittaja, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuulu-

vassa valtiossa, voi halutessaan ilmoittaa rekisteriin merkittäväksi sivuliikkeen Suomessa olevan edustajan sijasta henkilön, jolla on asuinpaikka muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa. Voidaan arvioida, että tällaisia ulkomaisia elinkeinonharjoittajia on noin 90 prosenttia kaikista kaupparekisteriin merkityistä sivuliikkeistä.

Esitys poistaisi Euroopan talousalueella asuvaa luonnollista henkilöä sekä suomalaista yhteisöä ja säätiötä, jolla on Euroopan talousalueella asuva toiminimenkirjoittaja tai muu edustaja, koskevan edustajavaatimuksen, mistä aiheutuu näille elinkeinonharjoittajille säästöjä. Elinkeinonharjoittajan edustajaksi kaupparekisteriin merkitty henkilö voisi myös ilmoittaa päämiehelleen, ettei hän enää toimi edustajana. Kaupparekisterilain 14 §:n mukaan elinkeinonharjoittajan on viivytyksettä ilmoitettava rekisteritiedoissa tapahtuneista muutoksista rekisteriviranomaiselle. Edustajaa koskevat merkinnät poistuisivat rekisteritiedoista sitä mukaa kuin elinkeinonharjoittajat ilmoittavat muutoksia rekisteriin merkittäviksi. Edustajan tehtävän lakkaamisen myötä lakkaisi myös edustajan oikeus ottaa elinkeinonharjoittajan puolesta vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja. Ehdotetut muutokset eivät käytännössä vaikuttaisi asiakirjojen tiedoksiantoon Euroopan talousalueella, koska esityksellä ei muuteta kansallisia eikä kansainvälisiä tiedoksiantoa koskevia säännöksiä tai määräyksiä. Tiedoksiannosta ulkomaille säädetään oikeudenkäymiskaaren 11 luvun 3 ja 8 §:ssä. Pääsääntöisesti tuomioistuimien huolehtii asiakirjojen lähettämisestä ulkomaan viranomaiselle. Tiedoksiantomenettelyyn sovelletaan eri sopimuksia sen mukaan, onko asiakirjojen vastaanottaja toisessa pohjoismaassa vai Euroopan unionin jäsenvaltiossa.

Pohjoismaiden välillä sovelletaan Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken tehtyä sopimusta oikeusavusta tiedoksiannon toimittamisessa ja todistelussa (SopS 26/75). Tiedoksiantopyyntö toimitetaan suoraan toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle.

EU:n jäsenvaltioiden välillä sovelletaan neuvoston asetusta (EY) N:o 1348/2000 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppa-

oikeudellisissa asioissa. Asetuksen pääperiaatteena on tiedoksiantopyynnön lähettäminen suoraan paikallisviranomaiselle. Suomen, Ruotsin ja Tanskan välillä sovelletaan kuitenkin edellä mainittua pohjoismaista sopimusta.

Ehdotuksen myötä haasteiden ja muiden asiakirjojen tiedoksianto Suomessa sivuliikkeen omaavalle ulkomaiselle yhteisölle ja säätiölle, jolla on kotipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa ja jonka edustaja ei asu Suomessa, tapahtuu eri säännösten nojalla kuin nykyisin. Haasteiden ja muiden asiakirjojen tiedoksianto elinkeinonharjoittajan edustajalle, jolla on kotipaikka Suomessa, tapahtuu oikeudenkäymiskaaren 11 luvun valtion sisäistä tiedoksiantoa koskevien säännösten mukaan. Tiedoksianto elinkeinonharjoittajalle tai elinkeinonharjoittajan edustajalle, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, on toimitettava oikeusaputeitse. Monista kansainvälisistä oikeusapujärjestelyistä huolimatta oikeusaputeitse toteutettu tiedoksianto on käytännössä hitaampaa ja epävarmempaa kuin valtion sisäinen tiedoksianto.

Esityksellä ei ole vaikutuksia valtiontalouteen. Patenti- ja rekisterihallituksen työmäärä kasvaisi jonkin verran edustajaa koskevien ilmoitusten määrän lisääntymisen johdosta. Esityksen organisatorisia vaikutuksia on kuitenkin pidettävä vähäisinä.

3 Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu kauppa- ja teollisuusministeriössä sekä työ- ja elinkeinoministeriössä. Hallituksen esitysluonnoksesta pyydettiin lausunnot oikeusministeriöltä ja Patenti- ja rekisterihallitukselta. Lausunnoissa esitetyt huomautukset on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon hallituksen esityksessä.

4 Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan keväällä 2008.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain (122/1919) 6 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 228/1993, seuraavasti:

6 §

Elinkeinonharjoittajalla on oltava edustaja, jolla on oikeus ottaa vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja elinkeinonharjoittajan puolesta. Edustajan kotipaikan on oltava Suomessa. Jos elinkeinonharjoittaja on ulkomainen yhteisö tai säätiö, joka on perustettu Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, edustajan asuinpaikan on oltava Euroopan talousalueella. Vajaavaltainen tai konkurssissa oleva ei voi olla edustajana. Luonnollisen henkilön, jolla on asuinpaikka

Euroopan talousalueella, sekä suomalaisen yhteisön ja säätiön, jolla on yhteisöstä tai säätiöstä pidettävään rekisteriin merkitty toiminimenkirjoittaja tai muu edustaja, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, ei kuitenkaan tarvitse asettaa erillistä edustajaa. Edustaja on ilmoitettava merkittäväksi kaupparekisteriin. Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, haaste ja muu tiedoksianto katsotaan elinkeinonharjoittajalle toimitetuksi, kun se on annettu tiedoksi edustajalle.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 200 .

2.

Laki**kaupparekisterilain 13 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 2 päivänä helmikuuta 1979 annetun kaupparekisterilain (129/1979) 13 a §:n
1 momentin 7 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1716/1995, seuraavasti:

13 a §	7) sivuliikkeen edustajan henkilötiedot.
Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen perusilmoituksessa on mainittava:	Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuu- ta 200 .

Helsingissä 7 päivänä maaliskuuta 2008

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Työministeri *Tarja Cronberg*

1.

Laki

elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinon harjoittamisen oikeudesta 27 päivänä syyskuuta 1919 annetun lain (122/1919) 6 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 228/1993, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6 §

6 §

Elinkeinonharjoittajalla on oltava edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa ja oikeus tämän puolesta ottaa vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja. Vajaavaltainen tai konkurssissa oleva ei voi olla edustajana. Luonnollisen henkilön, jolla on kotipaikka Suomessa, sekä suomalaisen yhteisön ja säätiön, jolla on yhteisöstä tai säätiöstä pidettävään rekisteriin merkitty toiminimenkirjoittaja tai muu edustaja, jolla on kotipaikka Suomessa, ei kuitenkaan tarvitse asettaa erillistä edustajaa. Edustaja on ilmoitettava merkittäväksi kaupparekisteriin. Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, haaste ja muu tiedoksianto katsotaan elinkeinonharjoittajalle toimitetuksi, kun se on annettu tiedoksi edustajalle.

Elinkeinonharjoittajalla on oltava edustaja, jolla on oikeus ottaa vastaan haasteita ja muita tiedoksiantoja elinkeinonharjoittajan puolesta. Edustajan kotipaikan on oltava Suomessa. Jos elinkeinonharjoittaja on ulkomainen yhteisö tai säätiö, joka on perustettu Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion lainsäädännön mukaan ja jolla on sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa, edustajan asuinpaikan on oltava Euroopan talousalueella. Vajaavaltainen tai konkurssissa oleva ei voi olla edustajana. Luonnollisen henkilön, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, sekä suomalaisen yhteisön ja säätiön, jolla on yhteisöstä tai säätiöstä pidettävään rekisteriin merkitty toiminimenkirjoittaja tai muu edustaja, jolla on asuinpaikka Euroopan talousalueella, ei kuitenkaan tarvitse asettaa erillistä edustajaa. Edustaja on ilmoitettava merkittäväksi kaupparekisteriin. Sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, haaste ja muu tiedoksianto katsotaan elinkeinonharjoittajalle toimitetuksi, kun se on annettu tiedoksi edustajalle.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____
kuuta 200 .

2.

Laki**kaupparekisterilain 13 a §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 2 päivänä helmikuuta 1979 annetun kaupparekisterilain (129/1979) 13 a §:n
1 momentin 7 kohta, sellaisena kuin se on laissa 1716/1995, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

13 a §
Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen perusilmoituksessa on mainittava:

7) sivuliikkeen *Suomessa olevan* edustajan henkilötiedot.

13 a §
Ulkomaisen elinkeinonharjoittajan sivuliikkeen perusilmoituksessa on mainittava:

7) sivuliikkeen edustajan henkilötiedot.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuu-
ta 200 .
